

СЕКЦІЯ 2

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИРОБНИЦТВА
І ПЕРЕРОБКИ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА ТА ПТАХІВНИЦТВАДИНАМІКА ЯКІСНОГО СКЛАДУ ТУШ АБЕРДИН-АНГУСЬКОЇ
ХУДОБИ ЗА ВІТЧИЗНЯНОЇ СЕЛЕКЦІЇ

О. І. Колісник¹, В. Г. Прудніков², І. М. Боднарчук³

1. Доктор с.-г. наук, директор; agro_svitanok@ukr.net

ПП «Агрофірма Світанок», Харківська обл.

2. Доктор с.-г. наук, професор, професор кафедри технології переробки та якості продукції тваринництва; prudnikov2648@gmail.com

Державний біотехнологічний університет

3. Старший викладач кафедри технології переробки та якості продукції тваринництва;

mshiteeva@ukr.net

Державний біотехнологічний університет

Одним із основних джерел білку тваринного походження в харчуванні людини є яловичина. В структурі виробництва м'яса вона в середньому займала понад 50 %. У загальній кількості м'яса у передових країнах світу доля яловичини коливається від 20 % до 80 %. Основним її постачальником є м'ясне скотарство.

Успіх м'ясного скотарства, в першу чергу, залежить від вибору породи, яка б у даних кліматичних та технологічних умовах давала максимальну продуктивність з високою якістю м'яса. На сьогодні в Україні розводять шість вітчизняних порід (сіра українська, українська м'ясна, волинська м'ясна, поліська м'ясна, знам'янський тип південної м'ясної породи, південна м'ясна), і шість зарубіжних порід (абердин-ангуська, герефордська, лімузин, світла аквітанська, симентальська м'ясна, шароле). Загальна їх чисельність складає 24393 голови, в тому числі 10549 голів корів (на 2021 рік).

В цілому з усіх порід які розводяться як в Україні так і світі немає порід без недоліків, тому процес їх удосконалення є постійним і нагальним.

Слід зазначити, що поряд з загальними вимогами до порід, такими як продуктивність, якість м'яса, адаптаційна здатність тощо, новий виклик для науковців і практиків ставлять глобальні зміни клімату.

Найбільш розповсюдженою породою є абердин-ангуська, яка позитивно себе зарекомендувала в усіх кліматичних зонах України. Поряд з її позитивною оцінкою, виникає ряд питань які необхідно покращувати.

У першу чергу це збільшення періоду росту, зменшення жиру, збільшення білку та покращення «мармуровості» м'яса.

Тому вирішення цієї проблеми має теоретичне і практичне значення та зумовлює актуальність.

Мета роботи – провести комплексне оцінювання, в динаміці, якості туш бугайців абердин-ангуської породи за вітчизняної селекції, у відповідності створення її бажаного типу.

Методика роботи. Робота виконувалась у ПП «Агро-Новоселівка 2009» Нововодолазького району Харківської області (2000 рік і по теперішній час). При її виконанні були використані загальні методи та методики досліджень. Забій бугайців проводили у віці 18 місяців в забійному пункті господарства та та МК «Ріал» Нововодолазького району Харківської області. Хімічний склад мяса проводили в лабораторії Інституту тваринництва НААН. Також були використані дані первинного зоотехнічного та бухгалтерського обліків та власні дослідження і спостереження.

Результати досліджень були опрацьовані методом варіаційної статистики з використанням програм Microsoft Office.

Слід зазначити, що цілеспрямована селекційна робота по створенню британського типу абердин-ангуської породи вітчизняної селекції розпочалась з 2000 року. За перші два етапи селекції на протязі семи років в структурі стада налічувалась худоба британського, американського та худоба отримана від цих двох поєднань. Збільшувалась питома вага худоби американського типу. Головною метою було збільшення живої маси тварин за рахунок крупного типу американської селекції і типізація стада. На цьому етапі нами була проведена оцінка забійних показників.

Результати свідчать, що при передзабійній живій масі $465,0 \text{ кг} \pm 6,10$ маса парної туші склала $275,2 \text{ кг} \pm 3,87$, маса внутрішнього жиру сирцю $10,2 \pm 0,15$, забійний вихід 61 %, маса м'якоті $227,0 \pm 3,3$, білку в туші $19,4 \pm 0,15$ та жиру $11,5 \pm 0,29$.

Слід зазначити, що уже на цьому етапі якісні показники туші знаходяться у межах їх стандартного значення.

На четвертому етапі відбулась повна консолідація стада за живою масою. За результатами забою отримані відповідні результати $565,0 \pm 3,33$; $330,0 \pm 3,27$; $10,2 \pm 3,38$; $60,8 \pm 3,36$; $270,0 \pm 2,7$; $20,1 \pm 0,20$; $12,5 \pm 0,16$.

Таким чином аналіз результатів забою показав, що в процесі селекції покращуються основні показники, а саме головне збільшується вміст білку, зменшується вміст жиру, збільшується вміст м'якоті.

Позитивним також є те, що збільшився термін росту, що дає можливість отримувати більш вагові туші. Не можна не відмітити, що значно покращилась «мармуровість» м'яса, збільшилась кількість жиру між м'язовими пучками і м'язовими волокнами.

Отже, можна констатувати, що уже сьогодні створено стадо абердин-ангуської породи яке відповідає вимогам світових стандартів та може слугувати репродуктором для розширення ареолу цієї породи в Україні.